

عنوان مقاله:

فرآیند عضوگیری و بندهای موصولی در زبان فارسی

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حسن آزموده - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

محمد عموزاده - استاد زبان شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، پدیده جایگزینی بندهای موصولی تحدیدی و غیر تحدیدی را در سطح کلام در زبان فارسی بررسی می کنیم. بسیاری از پژوهشگران مانند گیون (2001) معتقدند که گونه غیر تحدیدی اسامی شناخته شده مانند اسم خاص، ضمائر اشاره و ضمائر شخصی را به عنوان هسته اسمی انتخاب میکند و لذا کاربرد این گروه های اسمی همراه گونه تحدیدی به ساختی غیردستوری منجر می شود. همچنین، این پژوهشگران بیان می کنند که کاربرد گونه تحدیدی به طور معمول به همراه گروه های اسمی ناشناخته است. برخلاف این نظرات، شواهد زبان فارسی مواردی را نشان میدهد که در آنها، ازسویی کاربرد گونه تحدیدی به همراه گروه های اسمی معرفه و از سوی دیگر کاربرد گونه غیرتحدیدی به همراه گروه های اسمی نکره ممکن است. در این نوشتار، با بهره گیری از رویکرد دستور کلام، جایگزینی گونه های تحدیدی و غیر تحدیدی را پیامد عضوگیری بند موصولی در سطوح مختلف دستور کلام میدانیم که رفتارهای متفاوت آوایی، نحوی و معنایی آنها را توضیح میدهد.

کلمات کلیدی:

دستور جمله، دستور معترضه، موصولی تحدیدی، موصولی غیر تحدیدی، عضوگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803416>

